

Yetim Çocuk

– Melike MELİS · 29 Temmuz 2013

Her akşam evine sıcaklık eklemek götüren
İşçi bir babanın çocuğuydum ben,
elleri nasırlı, kir pas içinde ömrü geçmiş
yüreği sağlam, ezgin bir adamdı
hayatını çocuklarına adanmış bir babaydı
kırılsa da kimseyi kırmazdı.

yıllarca yüreğinde ki acıyla yaşadı
şehit vermişti bu vatana
canından bir parçasını
hep ağlamaklıydı o masmavi gözleri
bir gün gülmedi,
mutluluk nedir bilmedi
hep evlatları için yaşadı,
onlar için mücadele etti hayatın kahpelikleriyle.

hep gizlemeye çalıştı
çocuklarından o büyük acısını
ne kadar gizlesede
ağlamaklı o masmavi gözler
her şeyi anlatmaya yetiyordu,
Bir gün, birgün bizi bırakıp gitti
onun bıraktığı gibi kaldım.

giderken bana bir miras bıraktı;
"Dürüstlük"
ve hep dürüst oldum, hiç yalan söylemedim
onun öğrettiği gibi yaşamaya çalıştım bu kahpe hayatı
Büyümedim ben hiç, büyüyemedim
onun bıraktığı,
yetim bir çocuk olarak kaldım hep

Melike Melis
/ Söz Yaşlarım

Œirime sesiyle hayat verdiği için Mehmet Aküzüm Üstadıma sonsuz teşekkür ve sevgilerimle...